

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr.17. April 2005 Een uitgave van de Stichting Garabandal Centrum Nederland.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk. K.v.K. 27184198. Email: maryann@garabandal.nl Tel. 06-20445819
Www.garabandal.nl - Rek. 55.94.77.716 België: 750-9537649-82. Redactie en Pelgrimsvervoer: Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Tel 0252-214191 Giro 1655361 op naam van W.J. Langeveld met bovenstaand adres. Gelieve te vermelden bij mededelingen: *Garabandal Centrum*
Email : wim@garabandal.nl

VOORWOORD

Beste Garabandal-vrienden,

In een parochieblaadje las ik de volgende lofrede op onze Overleden H. Vader, Paus Johannes Paulus de II:
Bestrijder van het communisme en van het kapitalisme; verdediger van de absolute waarde van het leven, van conceptie tot de dood; oog en oor voor de jongeren; paus van de eenheid: hand van verzoening aan de orthodoxe kerken, mea culpa tegenover het jodendom, dialoog met de islam; navolger van Christus in het lijden en daarmee voorbeeld voor de ouderen, dat de waarde van iemands leven niet afhangt van de lichamelijke conditie; mysticus, man van diepe gebedscultuur en contemplatie; missionaris, vol ijver en inzet door talloze pastorale en apostolische reizen; consequent dienstbaar aan Christus en Zijn Kerk, aan het evangelie en aan de humanisering van de wereld; profeet van de rechten van de mens; profeet van de plichten van de mens.
Een gigant: Karol Wojtyla. Paus Johannes Paulus de Grote. Heel veel dank! Tot ziens bij God!

Daar hoeven wij niets aan toe te voegen. Doch bij velen van u is de vraag gerezen, hoe nu verder met Garabandal? Schreef ik niet in de vorige Nieuwsbrief Nr. 16 van januari 2005 in het voorwoord onder meer? :

"Onze H. Vader zal het nog meemaken. Verdere speculatie is uit de boze!" Dit stond zwart op wit. Dit kwam ook door een passage uit een boek van de Amerikaanse journalist Harry Daley: *Miracle at Garabandal*", op blz. 87, waarin Conchita o.m. zei aangaande de moordaanslag op de H. Vader op 13 Mei 1981 *"Op de dag dat ik hoorde dat hij was neergeschoten en zwaar gewond voelde ik me natuurlijk verdrietig, maar toch heb ik geen enkel Weesgegroet voor hem gebeden. Ik wist wat er moest komen als de gebeurtenissen in Garabandal waar zouden zijn."* In januari dacht ik nog aan een wonder dat O.L. Heer met zijn Goddelijke scheppingsmacht kon bewerkstelligen om de H. Vader nog enige jaren respijt te geven. Maar lieverlee groeide in mij de overtuiging dat de Paus niet lang meer zou leven. Tegen vrienden zei ik; *"Als de H. Vader komt te overlijden sta ik met mijn rug tegen de muur"*. Doch mijn gemoed bleef rustig. Geen paniek Naar eer en geweten had ik vanaf 1965 mij bezig gehouden met Garabandal. Gods H. Wil in mijn leven volbrengen ging boven alles, dan pas Garabandal.

Ineens herinnerde ineens mij een artikel uit het tijdschrift, 'Garabandal International' van Jan. - Maart. 2004: **"De drie pausen en Garabandal: De feiten opnieuw bekeken"** Een heel goed en helder artikel. De beroepsvertaalster en journalist, Vera van Dijk, heeft het vanuit het Engels in het Nederlands vertaald. Vanwege de belangrijkheid van dit document wilde ik een zo'n correct mogelijke vertaling

INHOUD:

- **Voorwoord**
- **Pater Ramón Andreu, een bijzondere getuige**
- **Het lichaam van pater Luis Andreu. z.g.**
- **De drie pausen en Garabandal: De feiten opnieuw bekeken**
- **De Hogar de la Madre**
- **Het kindertijdschrift van de Hogar de la Madre in het Nederlands**

Leest u dit artikel heel goed door om zo goed mogelijk geïnformeerd te zijn.

2. Het is mogelijk dat de Canadese tandarts Michael Roseluk en zijn vrouw Helen dit jaar naar Holland komen. Ik kreeg in April een email dat ze hun best zullen doen om te komen. Ze worden in Canada in vele parochies gevraagd voor gebeds-bijeenkomsten. Waarbij de gelovigen in de gelegenheid worden gesteld om de door Maria gekuste medaille aan te raken. Vele gezinnen en bekeringen zijn daarbij gebeurd. U wordt op tijd geïnformeerd wanneer en waar zij komen.

Heel veel dank aan U lezers, die ons Garabandal apostolaat blijven steunen met uw gebed en financiële bijdrage op Giro nummer **1655361**. van W.J. Langeveld. Met vermelding: Garabandal Centrum. Wim Langeveld. 4 Mei 2005.

De Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het **H. Sacrament** te bezoeken. Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L. Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreunde het dat steeds **minder** belang werd gehecht aan de **H. Eucharistie**.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het **lijden van Jezus te overwegen**.

Pater Ramón Andréu, een bijzondere getuige

Hij stierf als laatste van de broers Andréu en was een prominent figuur in de geschiedenis van Garabandal

Door Barry Hanratty

De bekendste Andréu in de geschiedenis van Garabandal is pater Luis Andréu, de jezuïeten priester die in Garabandal op 8 augustus 1961 een verschijning kreeg van de van de heilige Maagd en reeds het Grote Wonder zag dat daar in de toekomst zal gaan plaatsvinden. Zijn mysterieuze dood diezelfde nacht nog tijdens de autorit op weg naar huis, zijn latere

gesprekken met de zieneresjes "vanaf de andere zijde", en de profetie dat zijn lichaam gaaf zal worden teruggevonden op de dag na het Grote Wonder, dragen bij tot zijn legendarische status in de gebeurtenissen van Garabandal.

Maar er was nog een Andréu op een speciale manier verbonden met Garabandal, al was hij wat minder bekend: Luis' oudere broer pater Ramón Andréu. Hij stierf aan kanker op 11 november 2004 in het ziekenhuis van de Universiteit van Zuid-Californië in de leeftijd van 81 jaar. Dit verhaal gaat over hem – de andere Andréu broer, die zo prominent figureerde in de Garabandal saga.

Hij werd geboren in Bilbao, Spanje, op 9 september 1923. Pater Ramón had vijf broers; hij overleefde ze allemaal. De oudste, José Mari, en zijn zusje waren de kinderen van Marcelino Andréu en diens eerste vrouw. Zij stierf tijdens een griep epidemie, evenals hun dochter. Enige tijd later trouwde Marcelino met zijn schoonzus, Maria Luisa Rodamilans, en zij kregen samen vijf zonen. Van de zes broers werd José Mari arts en de jongste, Rafael, douanebeambte. De vier die ertussen zaten, Alejandro, Ramón, Luis en Marcelino (in volgorde van leeftijd opgenoemd) werden priester bij de Jezuitenorde. Behalve Luis gingen ze ook allemaal de missie in: Alejandro in Venezuela, Marcelino in Taiwan en Ramón in Centraal Amerika en de Verenigde Staten.

Aan de vier religieuzen die deze opmerkelijke familie reeds aan de Kerk gaf, zou later nog een vijfde worden toegevoegd. Na de dood van haar man en pater Luis trad Maria Luisa, de moeder, toe tot de Orde van de Visitatie en bracht de rest van haar lange leven – ze zou 94 jaar oud worden – door als kloosterzuster in de stad San Sebastian.

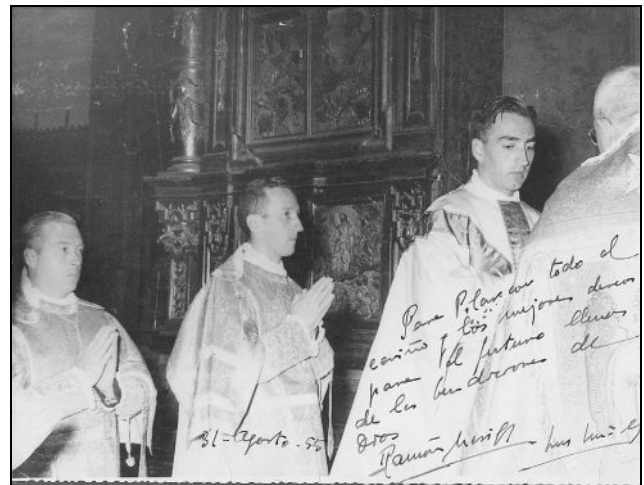
Ramón's carrière

Pater Ramón trad toe tot de Jezuitenorde op 11 september 1939, hij was toen 16 jaar oud. Hij werd tot priester gewijd in het Jezuïetenseminarie in Oña op 30 juli 1955. Luis werd samen met hem gewijd, en de volgende dag, het feest van de heilige Ignatius, droegen ze beiden hun eerste Heilige Mis op. Pater Ramón verbleef in de jaren daarna in Spanje; hij kreeg een aanstelling in het retraitshuis dat was verbonden met de Christus Koning beroepsschool in Valladolid. Hij verliet Spanje in de jaren zestig voor de missie in Nicaragua en zijn overlijdensbericht in de Los Angeles Times vermeldt dat hij daar een aantal jaren werkte voordat hij in 1971 werd waar hij

de rest van zijn leven zou blijven. vergeplaatst naar de parochie van Saint Kevin in Los Angeles, Behalve de parochie van Saint Kevin, een voornamelijk Spaanstalige gemeenschap, was hij ook aangesloten bij de Jezuïetengemeenschap van Loyola High School niet ver van Saint Kevin. In 1981 behaalde hij zijn doctoraat in Spaanse literatuur aan de Universiteit van Zuid-Californië, en werkte vervolgens als docent Spaans op de universiteit en verschillende scholen en instituten.

Halverwege de jaren zeventig werd een oude vriendschap uit 1961 nieuw leven ingeblazen, toen Garabandal zieneres Jacinta Gonzalez zich na haar huwelijk met Jeffrey Moynihan in Oxnard vestigde, dat ten noorden van Los Angeles ligt. Jacinta en Jeff hielden contact met pater Ramón en koesterden hun vriendschap met hem. Zowel pater Ramón als Jacinta beschouwden het als de Voorzienigheid dat ze na zo vele jaren weer herenigd werden in een vreemd land.

Een bijzondere getuige

Eerste H. Mis van pater Ramon Andreu. Augustus 1955. In het midden pater Luis. Links pater Alejandro Andreu.

Pater Ramón was als goed getrainde Jezuiet een uitstekende getuige van de gebeurtenissen in Garabandal, en zijn uitgebreide aantekeningen behoren tot de belangrijkste documentatie rond de verschijningen in Garabandal. Hij was zelf getuige van zo'n 200 extases. Daarnaast verzamelde hij een groot aantal verslagen en brieven van andere getuigen, en door zijn samenwerking met de markies en markiezin van Santa Maria en de familie Fontaneda, ontstond het grote FAS (Fontaneda-Andreu-Santa Maria) archief.

Zijn persoonlijke verhaal over wat hij meemaakte in Garabandal na de aankondiging van de boodschap bij de pijnbomen in Garabandal op 18 oktober 1961 is één van de meest fascinerende en belangrijke getuigenissen ten gunste van de bovennatuurlijke oorsprong van de verschijningen, **aangezien zijn getuigenis verhaalt over het schouwen van de harten, iets dat buiten het vermogen van de duivel ligt.** Hier volgt een samenvatting van de gedetailleerde beschrijving die werd geplaatst in het *Garabandal Journal*, editie nov/dec 003

De boodschap zou worden aangekondigd op 18 oktober 1961, en pater Ramón was blij en optimistisch toen hij aankwam in het dorp op de zeventiende van die maand. Maar dat veranderde allemaal de volgende dag – een koude en stormachtige dag, met hagel, regen vermengd met sneeuw en zelfs donder en bliksem.

Na deze beschamende inleiding moest de menigte van doorweekte pelgrims tot laat in de avond wachten op de aankondiging van een boodschap die uiteindelijk niet aan 2.

Regen en kou bij de pijnbomen op 18 Oktober 1961

hun verwachtingen bleek te beantwoorden. Een sluier van teleurstelling omhulde de reeds ontmoedigde geesten, en er was niemand die dit meer voelde dan pater Ramón. Op de weg van de pijnbomen naar het dorp, voelde hij zich opeens ondergedompeld in een gevoel van een zware depressie. "Nooit in mijn hele leven heb ik zo'n troosteloosheid gekend. Ik voelde een intens verlangen om weg te gaan, ver weg naar Amerika! En ik zei tegen mezelf: 'Wat doe je hier? Deze meisjes zijn niets anders dan arme, zieke kinderen. En dit is allemaal een zielige komedie van achterlijke dorpeelingen.' ...

Ik ging steeds weer op een andere plaats staan op de heuvel van de berg en bleef daar dan een tijdlang stilstaan, hoe lang het duurde kan ik me niet herinneren. Het was alsof ik bewusteloos was. ...Ik was minstens een uur op de heuvel gebleven, en het was een nachtmerrie om de bliksem neer te zien komen." Toen hij uiteindelijk terug was in het dorp en het huis waar hij logeerde, kwam Marie Loli's jongere zuster Amaliuca hem opzoeken om te zeggen dat Loli hem wilde spreken. Hij had geen zin om te gaan, maar dacht: "de zieken bezoeken is altijd nog een werk van barmhartigheid" en volgde het meisje met het voornemen om definitief afscheid te nemen.

Loli begroette hem met een glimlach en pater Ramón zou nooit meer het gesprek vergeten dat volgde.

Toen ze hem en zijn twee ... dat Loli hem wilde spreken metgezellen vertelde dat één van hen niet geloofde, bekende pater Ramón dat hij het was. Met een veelbetekenende glimlach zei Loli: "De Maagd vertelde ons: 'De pater twijfelt aan alles, en lijdt veel. Roep hem en zeg hem niet meer te twijfelen, en dat Ik het werkelijk ben, de Maagd, die hier verschijnt. En zeg hem, opdat hij beter zal geloven: Toen u de berg opklom, was u gelukkig, toen u de berg afdaalde, was u verdrietig'" Pater Ramón staaarde naar het meisje, stil van verbazing. Toen zei ze: "De Maagd sprak veel over u met Conchita."

Hij verspilde geen tijd, sleurde zijn vrienden met zich mee, en haastte zich door het dorp naar Conchita's huis, waar hij haar moeder wist te overtuigen hem binnen te laten en haar te bezoeken, ook al was het meisje al naar bed gegaan. Zo gauw Conchita hem zag, vroeg ze hem met een glimlach: "Bent u blij of nog steeds verdrietig?" "Ik weet het niet goed, Loli vertelde me dat de Maagd met jou veel over mij had gesproken." "Minstens een kwartier." "En wat zei Ze?" "Ik weet niet wat ik kan zeggen." "Dan ben ik er niet beter aan toe dan daarvoor." Conchita glimlachte. "Er is wel iets wat ik kan zeggen. Toen u omhoog ging, was u gelukkig, toen u weer naar beneden kwam, was u verdrietig. Zij [de Maagd] vertelde me alles wat u dacht en alle plaatsen waar u deze dingen bedacht. 'Nu ga ik naar Amerika.' En op een andere plaats dacht u: 'Ik wil niets meer weten over die en die of over zus en zo.' En u leed heel veel. Ze vertelde me dat ik dit aan u moest doorgeven en u uitleggen dat dit allemaal is gebeurd opdat u in de toekomst niet meer zal twijfelen als u zich dit weer herinnert." Pater Ramón was sprakeloos. Hij getuigde verder dat "de volgende dag Conchita op een gedetailleerde foto van de pijnbomen en de omgeving precies met haar vinger de plaatsen kon aanwijzen waar ik was geweest en wat ik daar had gedacht! Ik kan u verzekeren dat ze zich bij geen enkele plaats vergiste."

Voorafgaande aan deze gebeurtenis, had hij een andere, eveneens zeer indrukwekkende ervaring na de dood van pater Luis: "Het was 14 augustus. Ik kwam terug van de begrafenis van mijn broer Luis (hij was gestorven op 9 augustus). Toen ik aankwam in Garabandal, kwam een jongen uit Burgos naar me toe met de mededeling dat de meisjes tijdens een extase hadden gezegd 'Wat een geluk! Mogen we spreken met pater

.....Ik kwam terug van de begrafenis van mijn broer Luis.

Luis?" Ik raakte ontmoedigd en dacht dat dit een typisch geval moest zijn van autosuggestie. De dood van mijn broer had diepe indruk op de meisjes gemaakt en het resultaat was duidelijk! Ik wilde uit Garabandal vertrekken, maar bleef omdat degenen die me hadden vergezeld niet wilden gaan. Ik ging naar de plaats waar de meisjes in extase waren en luisterde naar het gesprek met, of over, pater Luis. Na een tijdje wist ik niet meer wat ik moest denken; ik was werkelijk ontsteld. De meisjes herhaalden de woorden van de Verschijning, en ik hoorde hen de dood van mijn broer beschrijven en de begrafenisriten. Ze gaven een aantal zeer precieze details over de speciale rituelen van de begrafenis van een priester. Ze wisten zelfs dat er bij pater Luis enkele malen was afgeweken van de gebruikelijke regels aangaande de kleding van de overledene. Er was bijvoorbeeld geen bonnet geplaatst op het hoofd van mijn broer, en de kelk, die in zijn handen had moeten worden gelegd, was vervangen door een crucifix. De kinderen noemden ook de redenen voor deze veranderingen. Bij een andere gelegenheid hoorde ik de kinderen in extase zeggen dat mijn broer Luis overleden was voordat hij zijn professie had gedaan. Ze spraken ook over 3.

mij en mijn geloften. Ze wisten de precieze datum, de plaats waar deze waren uitgesproken en de naam van de Jezuïet die ze tegelijkertijd met mij had gedaan. U kunt zich voorstellen hoezeer ik verbaasd en verward was door deze opeenvolging van nauwgezette details. Ik wist zeker dat de meisjes deze dingen niet konden weten, tenminste niet door middel van hun menselijk verstand."

Zijn genezing

Een ander indrukwekkend bewijs werd voor pater Ramón geleverd in oktober 1961; de details zijn bekend via het getuigenis van Maximo Foerschler, een protestantse man die zich later bekeerde. Hij is een oude familievriend van pater Ramón, die hem begeleidde tijdens een bezoek aan Garabandal. Pater Ramón zat in Maximo's auto toen zij naar het dorp reden. "Ongeveer 20 kilometer voor Cosio kregen we op een bergpas een enorme botsing met een andere auto. Het ongeluk had fatale gevolgen kunnen hebben. Pas later realiseerde ik me dat het zonder twijfel de Heilige Maagd moest zijn geweest die ons had gered van een gewisse dood. We kwamen we erg laat aan in San Sebastián de Garabandal, na 11 uur 's nachts. We hadden het geluk dat we meteen bij onze aankomst al meteen twee extases mochten bijwonen. Hierna, het was 12 uur, begon de pater zich erg beroerd te voelen. Hij was misselijk; het koude zweet brak bij hem uit, en hij had een vreselijke pijn in zijn linkerenkel die behoorlijk gezwollen bleek te zijn. Ik waarschuwde twee dokters die in

het dorp waren: een uit Santander en een botspecialist uit Burgos. Na het onderzoek werd de diagnose gesteld: behalve de zichtbare zwelling zat er waarschijnlijk een fractuur in de enkel, in ieder geval een haarscheurtje. Ze deden er een stevig verband omheen en een ijskompres dat ze wisten te bemachtigen van de indiano (een Spanjaard die *Loli tilt Jacinta op* in Mexico had gewoond) –

hij had een koelkast – en samen met een paar andere mensen droegen ze hem naar bed. Hij had erge pijn. Omdat ik een oude vriend van de pater was, werd er voor mij een tweede bed in de kamer gezet, zodat ik voor hem kon zorgen die nacht. Na enige tijd – het moet half vier in de ochtend geweest zijn – hoorden we geluid op straat en mensen die schreeuwden dat de eigenaar van het huis de deur open moest doen, omdat Jacinta, die in extase was, naar binnen wilde gaan. Kort daarop verscheen ze in de kamer, ging naar de pater en bood hem het kruis aan om te kussen. Vervolgens zei ze iets tegen hem dat ik niet kon verstaan. Enkele seconden later keerde het meisje tot haar normale staat terug. Het was inmiddels vier uur 's ochtends, tijd om wat slaap te krijgen! Het begon al licht te worden toen enkele Franse mensen, gevolgd door een van de twee dokters, langs kwamen om te zien hoe pater Ramón er aan toe was. Het was ongeveer acht uur in de morgen. De pater vertelde de dokter dat alle pijn was verdwenen en dat hij in staat was zich te bewegen zonder problemen. De dokter was verbaasd, maar uit voorzorg ried hij hem aan geen gewicht op de voet te plaatsen, en te wachten op de komst van de ambulance van het ziekenhuis Casa Valdecilla in Santander, dat inmiddels op de hoogte was gesteld.

De verwonding was ernstig en het zou normaal gesproken vijftien tot twintig dagen duren voordat de enkel weer was genezen."

Pater Ramón voegde aan dit verhaal een aantal persoonlijke details toe over wat er gebeurde toen de dokter hem zittend op de rand van het bed aantrof:

"Wat doet u, pater?" "Zoals u ziet, probeer ik op te staan."

"Niet doen! Dat is niet verstandig. Laat uw enkel eens zien."

De dokter knielde neer om de enkel te onderzoeken. Daarna wendde hij zijn hoofd naar pater Ramón, bekeek hem op een eigenaardige manier en zei: 'U bent me nogal een grapjas! Nu graag de slechte enkel.' Pater Ramón toonde hem de andere enkel, de gezonde. De dokter onderzocht deze uiterst nauwkeurig. Hij vergeleek beide enkels en uiteindelijk keek hij weer omhoog naar pater Ramón met een uitdrukking die moeilijk valt te beschrijven: "Wat een vreemde dingen gebeuren er hier in dit dorp!"

Maximo met pater Ramon en de bekeerde jodin, Catherina

Terug naar Maximo Foerschler's versie: "Nadat de dokter was vertrokken, deed de pater zijn schoenen aan, want hij voelde geen pijn. Hij ging op zijn voet staan en deed dit zonder moeilijkheden. Daarna besloot hij de Heilige Mis te celebreren in het dorp, en zag ervan af om pastoor Valentin te vragen vanuit Cosio hier naar toe te komen, zoals we eerst hadden afgesproken. Hij gaf orders om de klokken te laten luiden voor de Mis, en ik ging met hem mee naar de kerk. Omdat ik niets begreep van de Mis, zocht ik toen de viering begon, een plaats dicht bij de laatste kerkbank, zodat ik van hieruit nauwkeurig kon observeren hoe hij het ervan afbracht met zijn voet. Gedurende de hele ceremonie bewoog pater Ramón; hij knielde neer en stond weer op zonder problemen. Na de Mis vertelde ik hem over mijn waarnemingen, en hij maakte verschillende bewegingen met zijn voet voor mij zonder de minste problemen. Uiteindelijk vertrouwde hij me toe wat er was gebeurd. Jacinta had hem om half vier 's ochtends in extase verteld: 'Pater, de Maagd vertelde me dat u ziek was, maar Ze zei me dat ik u moest vertellen dat u genezen bent.' Op hetzelfde moment verdween de pijn." Uit: SHE WENT IN HASTE TO THE MOUNTAIN

Afscheid

Twee dagen voor de dood van pater Ramón, gingen Jacinta en Jeff hem bezoeken in het ziekenhuis. Jacinta bracht haar crucifix mee dat was gekust door de Maagd in Garabandal en zei tegen hem: "Pater, dit is hetzelfde kruis dat ik u gaf om te kussen in Garabandal toen de Heilige Maagd u genas van uw gebroken enkel. Ze houdt heel veel van u." Hij kustte het 4. kruis vurig en sloot toen een moment zijn ogen; uit ieder oog rolde een traan.

Zijn begrafenis mis werd gevierd in de kerk van Saint Kevin op 17 november en de kerk, met duizend mensen, was tot aan haar capaciteit gevuld. Daarna werd het lichaam ongeveer twee weken bewaard in een lijkenhuis, voordat het naar Spanje werd overgebracht. Pater Ramón werd op 3 december begraven op het kerkhof van het Jezuïeten heiligdom in Loyola, waar de overblijfselen van zijn broers, pater Luis en pater Marcelio, ook rusten. Voor de teraardebestelling werd de kist geopend voor zijn familie: twee schoonzusters, een nicht en twee neven en hun gezinnen. Ze werden allemaal gesticht door deze laatste glimp van hun geliefde familielid, en ze waren in vrede omdat zijn lichaam veilig is teruggekeerd naar Spanje voor de begrafenis.

Zijn erfenis

Jacinta en pater Ramon

Pater Ramón was mijn geestelijke leidsman hier in Californië vanaf 1977. Hij betekende voor mij heel veel, omdat hij mij vanaf mijn 12e jaar kende. Altijd heeft hij mij goede raad gegeven welke ik getracht heb op te volgen. Ik zal hem wel missen. Doch hij hield ervan te zeggen; "Vertrouw altijd op de Goddelijke Voorzienigheid." Ik voel dat hij mij altijd vanuit de hemel zal leiden.

~Jacinta Gonzalez Moynihan

Pater Ramón in 1985 met Jacinta en haar dochter, Maria

gebeurtenissen in Garabandal van God afkomstig zijn. Hij wilde nooit een uitspraak doen die vooruitliep op het oordeel van de Kerk door bijvoorbeeld te zeggen dat de verschijningen van Garabandal bovennatuurlijk zijn. Wat hij wel zei, was dat de extases feiten waren die echt waren gebeurd.

Naarmate hij ouder werd, ging hij meer en meer reflecteren over de gebeurtenissen en de vele genaden die hij had ontvangen. In de grafrede zei zijn goede vriend pater Javier Altuna s.j., dat het feit dat hij was genezen door de Heilige Maagd een grote indruk op pater Ramón had gemaakt. De hele Garabandal beweging is veel dank verschuldigd aan pater Ramón Andreu voor zijn grote bijdrage aan de zaak. De Heilige Maagd heeft pater Luis gekozen voor een unieke rol in de gebeurtenissen, maar Zij had voor pater Ramón eveneens een uitzonderlijk belangrijke taak weggelegd. Moge hij rusten in vrede. □

Het lichaam van pater Luis Andreu

Pater Luis stierf onverwachts in de vroege morenuren van 9 Augustus 1961, nadat hij de avond tevoren bij de pijnbomen een visioen had van O.L.Vrouw en een visioen van het Grote Wonder.

Zijn lichaam werd ter aarde besteld op het Jezuïeten kerkhof in Oña en bleef daar tot het voorjaar van 1976, totdat het seminarie werd verkocht en alle stoffelijke resten van het

In het ossuarium van het Jezuïetenkerkhof in Loyola, Spanje

kerkhof werden overgebracht naar andere plaatsen. Het lichaam van pater Luis was ook vergaan net als van de anderen en was vervallen tot een skelet. Zijn stoffelijke resten werden bijgezet op het kerkhof van de Jezuïeten in Loyola

Sommige aanhangers van Garabandal waren ontsteld bij het horen van het bericht.

Zij dachten dat de profetie niet was uitgekomen. Een priester in New-York verloor zijn geloof in Garabandal toen hij het nieuws vernam.

Maar als wij er niet meer in geloven zou dan juist niet het tegendeel waar zijn?

Zou de profetie dan niet automatisch ongeldig geworden zijn als men zijn lichaam onbedorven had teruggevonden? Hoe zou het onbedorven teruggevonden worden op de dag na het Wonder als het reeds onbedorven was teruggevonden in 1976?

De theoloog Francois Turner z.g. stipte hierbij aan dat zou Maria in 1964 niet geweten hebben om tegen Conchita te zeggen dat het lichaam van pater Luis reeds vergaan was? Drie jaar is meer dan voldoende voor dit ontbindingsproces.

We schijnen God beperkingen op te leggen wat Hij kan doen. Wij kunnen wel een onbedorven lichaam accepteren maar niet één welke in oude staat is teruggebracht, niettegenstaande dat wij dat iedere keer belijden als wij het Credo bidden.

Er is veel te schrijven over het aanstaande grote wonder dat onder meer de definitieve Verrijzenis symboliseert. (Zie o.m. Nieuwsbrief Nr. 10) Het herstel van het lichaam van pater Luis Andreu is een deel van dat symbolisme. Het zal juist één van de meer spectaculaire wonderen zijn, welke een onderdeel zijn van deze ontzagwekkende, adembenemende gebeurtenissen van Garabandal □

De drie pausen en Garabandal: De feiten opnieuw bekeken

*Uit: Garabandal Internationaal Magazine
Editie januari – maart 2004
Door Geoffrey A.P. Groesbeck*

Gedurende vele jaren heeft een aantal mensen dat een vooraanstaande rol speelt in de verspreiding van Garabandal, aangevoerd dat de regeerperiode van paus Johannes Paulus II het einde van de tijden zal inluiden. Hoewel dit aannemelijk lijkt, is dit geen vaststaand toekomstscenario.

Een van de meest verbazingwekkende profetieën van Garabandal betreft de drie pausen die de zalige paus Johannes XXIII (1958 – 1963) zouden opvolgen, en met name de laatste van deze drie: onze huidige paus, Johannes Paulus II (1978 – 2 April 2005). Deze paus zal vermoedelijk (geschreven in 2004) getuige zijn van het grote wonder in Garabandal, en het einde van zijn pontificaat zal **vermoedelijk** het "einde van de tijden" ("el fin de los tiempos", in de originele Spaanse versie) inluiden.

De oplettende lezer zal hebben opgemerkt dat er in de voorafgaande zin tweemaal het bijvoeglijk naamwoord "**vermoedelijk**" werd gebruikt. Dit is opzettelijk. Hoewel men erover kan speculeren dat paus Johannes Paulus II inderdaad de paus is die het wonder zal meemaken, zal het altijd daarbij blijven: **speculatie**. Het kan zijn dat hij het wonder zal zien, maar het zou ook kunnen zijn dat een ander het zal meemaken. We weten het gewoon niet.

Zeker is niettemin dat aan het einde van het primaat van deze huidige paus – wanneer dat ook moge zijn – een definitief einde van deze tijden, of 'periode', zal zijn aangebroken. In feite kan men op overtuigende wijze argumenteren dat deze tijd al gekomen is, een punt waarop meer gedetailleerd zal worden ingegaan in het tweede deel van dit artikel.

Maar laten we eerst kijken naar het kenmerk van de profetie dat betrekking heeft op de paus die het wonder zal zien. Dat we niet zeker weten dat het paus Johannes Paulus II zal zijn, moet zeker benadrukt worden. Gedurende vele jaren hebben enkele van Garabandal's belangrijkste begunstigers de paus die het wonder zal zien, verbonden aan de paus wiens regeerperiode het einde van de tijden zal meemaken. Hoewel dit aannemelijk is, hoeft dit niet noodzakelijk zo te zijn.

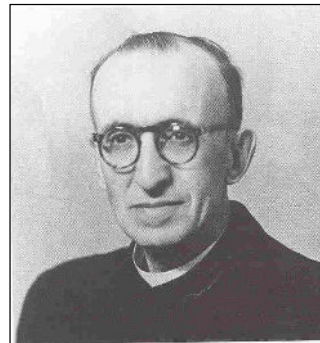
Het oorspronkelijke gesprek

Om het geheel beter te kunnen begrijpen, moeten we eerst terugkeren naar de gebeurtenissen en deze onderzoeken zoals ze zich ontwikkelden door de tijd heen en in de juiste context. Het zorgvuldig lezen van het oorspronkelijke gesprek tussen Conchita en haar moeder brengt zeer interessante informatie naar voren, die vanwege haar subtiliteit gemakkelijk verkeerd kan worden geïnterpreteerd. Om deze reden moeten we eerst

kijken naar de originele Spaanse tekst; deze is te vinden in "Se Fue con Prisas a la Montaña", de Spaanstalige voorganger van "She Went in Haste to the Mountain".

Op 3 juni 1963 – de sterfdag van paus Johannes Paulus XXIII – maakte Conchita, nadat ze had gehoord dat de kerkklokken van het dorp luidden voor de paus, een verrassende opmerking tegen haar moeder Aniceta: "Het is waar...nu zullen er niet meer dan drie [pausen] komen!" (Seguramente...Pues ¡ya no quedán más que tres!) Het is verrassend dat, hoewel dit de eerste keer was dat Aniceta deze aankondiging hoorde, Conchita deze al meer dan zes maanden eerder had gedaan tegenover anderen. Zij kreeg deze informatie zelf wellicht voor de eerste keer op 20 december 1962, zoals staat te lezen in een brief die Conchita's tante Maximina stuurde naar vrienden diezelfde dag.

Uiteraard was Aniceta geschokt door deze mededeling en vroeg of dit betekende dat het einde van de wereld naderde (¿quiere decir que viene ya el fin del mundo?). Conchita antwoordde dat de Maagd niet had gezegd "het einde van de wereld", maar "het einde van de tijden". Verder, nadat haar werd gevraagd of deze twee niet hetzelfde waren, antwoordde ze slechts: "Nou, dat weet ik niet." (Pues, no lo sé.)

Pater Lucio Rodrigo, S.J.

Later opmerkingen van Conchita rond deze zaak zijn er slechts sporadisch. We weten dat een paar dagen later (waarschijnlijk 5 juni) ze drie keer tegen enkele vrouwen opmerkte dat er nog slechts drie pausen zouden komen (digo también que ya sólo quedán tres Papas), waarna het "einde van de tijden" zou aanbreken. Hier voegde ze opnieuw eraan toe dat ze niet wist wat deze mysterieuze zinsende betekende. Tenminste vier andere malen herhaalde Conchita deze uitspraak (waarvan eenmaal aan niemand minder dan de priester Lucio Rodrigo, die toen professor in de moraal -theologie was aan de Pauselijke Universiteit in Comillas). Eén van de personen tegenover wie Conchita deze boodschap herhaalde, was Moeder Maria des Nieves de García, de hoofdonderwijzeres van de kloosterschool die Conchita korte tijd bezocht in Burgos. In dit gesprek, dat plaatsvond op 1 november 1966, maakte Conchita – in plaats van te zeggen dat ze niet wist of het "einde van de tijden" het equivalent was van "het einde van [alle] tijden" – een subtieler onderscheid.

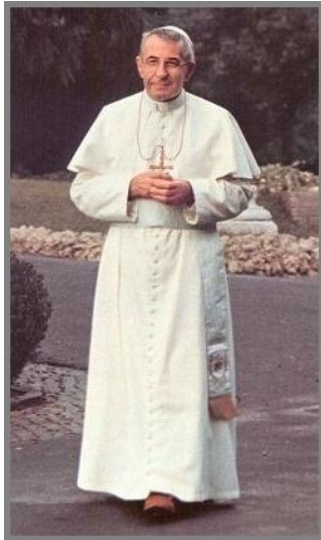
Volgens Moeder des Nieves' eigen aantekeningen had Conchita al eerder gevraagd aan de Maagd of deze twee gebeurtenissen een en dezelfde zouden zijn. Het antwoord was nadrukkelijk dat dit niet zo was. Verder merkte de Maagd op dat er niet meer dan twee pausen zouden komen na de toenmalige paus (Paulus VI, 1963- 1978), en dat *dan het einde van de tijden zou komen*. We weten niet wanneer Conchita dit vernam, behalve dat het uiteraard moet zijn geweest nadat Paulus VI tot paus was benoemd.

Latere commentaren en verwarring

Na de laatste van deze eerste gesprekken met anderen, weten we niet of er aanvullende opmerkingen zijn gemaakt door Conchita over de kwestie. Als deze echter gemaakt

zouden zijn, lijkt het waarschijnlijk dat ze snel zich verspreid zouden hebben onder de Garabandal aanhangers. Omdat hier nergens bewijs voor is te vinden, lijkt het daarom veilig te beweren dat Conchita's opmerkingen, zoals opgetekend door haar voormalige hoofdonderwijzeres (en anderen) 37 jaar geleden, waar zijn en dat hier niets nieuws aan is toegevoegd. Als dat zo is, kunnen we tenminste het volgende met zekerheid constateren:

1. Paus Johannes Paulus II is de laatste van de drie resterende pausen waar expliciet naar wordt verwezen na paus Johannes XXIII.
2. Het einde van de tijden – maar niet het einde van de tijd zelf – zal samenvallen met het einde van het pontificaat van Johannes Paulus II. (Overleden 2 April 2005)

Paus Johannes Paulus I
opriep, is ongetwijfeld iets dat niet licht mag worden genomen.

Aan de andere kant hebben sommigen, in een poging om de overtuiging te onderbouwen dat de huidige paus de laatste zal zijn (en in dit geval, van alle tijden), geprobeerd – foutief – Conchita's opmerkingen te verbinden met de zogenaamde profetieën van Sint Malachi (Malachy), een elfde-eeuwse Ierse monnik. Er bestaat echter, zoals velen weten, op geen enkele wijze een verband. De beweerde voorspellingen van sint Malachy zijn feitelijk vals; ze zijn het werk van een Belgische monnik, Arnold de Wion (of de Wyon), die deze zes eeuwen na het overlijden van de veronderstelde auteur opschreef.

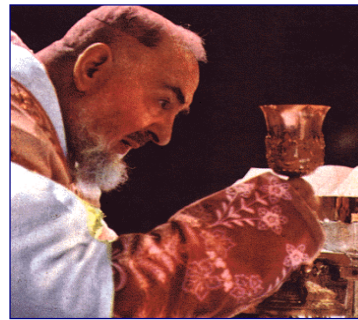
Een poging tot opheldering

Waar komt dan de voorspelling vandaan dat een paus het wonder zal zien, en kunnen we beweren te weten welke paus dit zal zijn?

Volgens de priester García de Pesquera maakte Conchita ergens in September 1962 de opmerking dat de paus – wie dat ook mocht zijn tegen die tijd – het grote wonder zou zien, of hij nu in Garabandal was of ergens anders. Deze voorspelling werd ruwweg drie maanden eerder gedaan voordat de Maagd Conchita vertelde over de drie resterende pausen. Het is interessant op te merken dat de Gezegende Moeder in dit voorafgaande gesprek niet stelde dat de paus die het wonder

zou zien, ook de laatste van de drie pausen zou zijn die de toenmalige paus Johannes XXIII zouden opvolgen. Op gelijke wijze kan worden vastgesteld dat tijdens de verschijning in december datzelfde jaar, de Maagd niet zei dat de derde (of enige) paus het wonder zou zien. Met andere woorden, Haar opmerkingen aangaande een paus die het wonder zou zien werden gedaan in september 1962, zonder verwijzing naar een bepaalde paus. En in Haar latere uitspraken met het oog op het aantal resterende pausen, zei Ze ook niet dat een van hen degene was die het wonder zou zien.

Hieruit kunnen een aantal conclusies worden getrokken, waaronder de mogelijkheid dat elke of toekomstige paus na Johannes XXIII het wonder zou kunnen zien – of reeds heeft gezien. Dit zou paus Paulus VI, Johannes Paulus I, Johannes Paulus II of enige opvolger kunnen betreffen (ervan uitgaande dat er een opvolger wordt gekozen na de huidige paus).

Pater Pio tijdens de consecratie
verondersteld dat niemand anders hetzelfde privilege heeft gekend, ook geen paus. Als paus Johannes Paulus II de laatste paus van alle tijden zou zijn, zou het een logische consequentie zijn dat hij het wonder zal zien. Als hij echter niet de allerlaatste paus is, maar de laatste paus van de(ze) tijden, dan hoeft hier niet uit voort te vloeien dat hij per definitie de paus is die getuige zal zijn van het wonder.

Het is waarschijnlijk veilig aan te nemen dat noch Paulus VI noch Johannes Paulus I het wonder hebben gezien, omdat er dan zeker iets over gezegd zou zijn. We weten natuurlijk dat pater Luís Andreu en Pater Pio het wonder hebben gezien, maar

verder moet worden

Dus hebben we het recht er van uit te gaan dat onze geliefde paus, Johannes Paulus II, het wonder zal zien? (2004) In feite hebben we dat niet. Nogmaals, het kan aannemelijk lijken, maar er is geen direct verband tussen het wonder dat in Garabandal zal komen en welke paus dit zal zien.

Om deze theorie te onderbouwen, kijken we opnieuw naar *"She Went in Haste to the Mountain"*. Op pagina 486 staat een erg belangrijke zin die in 1963 is geschreven door pater Luís Lopez Retenaga, als samenvatting van wat zeker bekend was aangaande de paus die het wonder zal zien: "De Maagd heeft niet gezegd welke paus precies."

Wat we zeker weten

Aan de twee bovenstaande conclusies kan een derde worden toegevoegd: er zal een paus zijn die het grote wonder zal zien.

Het lijkt geen twijfel dat noch de pausen Paulus VI of Johannes Paulus I het wonder hebben gezien, waardoor de huidige paus ...of een opvolger... overblijft als degene die het zal zien. Maar wat we nog steeds niet kunnen zeggen is of het inderdaad Johannes Paulus II (geschreven in 2004) is die het wonder zal zien.

De verleiding om dit te doen is weliswaar heel groot. Want, zoals sommigen beweren, als hij de derde paus is na de zalige paus Johannes XXIII, dan is hij toch de uitverkoren paus. Maar dit is niet terug te vinden in Conchita's woorden. 7.

Wat we alleen maar zeker kunnen zeggen, is dat er een paus zal zijn die het wonder zal zien.

We kunnen deze zekerheid combineren met het feit dat het pontificaat van de huidige paus "het einde van de tijden" markeert, een zinsnede die vele dingen kan betekenen, wat hieronder zal worden uitgelegd. Maar we kunnen niet zeggen dat daarom deze paus ook noodzakelijk degene moet zijn die het wonder zal zien, omdat we niet weten of er een andere paus zal zijn na "het einde van de tijden".

Als, zoals waarschijnlijk is, er een opvolger zal komen na paus Johannes Paulus II, dan betekent dit dat het pontificaat van de huidige paus het einde zal betekenen van een zekere periode (d.i. "het einde van de tijden"). Het betekent echter net zo min dat hij het wonder *Paus Benedictus*

zal zien als dat hij de *De Paus van het Grote Wonder?* laatste paus ooit zal zijn. Het cruciale punt is dat de zinsnede "laatste paus" onverbrekelijk is verbonden met "het einde van de tijden". Dit is niets meer dan een herformulering van onze twee eerdere conclusies. En als het einde van de tijden betekent dat er een einde komt aan een bepaald tijdvak of periode (zoals García de Pesquera en anderen beweren), en dus niet het einde van de tijd in eschatologische zin (*leer van alles wat betrekking wat betrekking heeft op het lot van de mensen na hun dood en op het einde van de wereld*), dan is het niet tegenstrijdig te beweren dat er een opvolger van de paus kan komen, en dat het daarom mogelijk is dat een andere paus het wonder zal zien dan deze huidige paus (Paus Johannes Paulus II z.g.)

Vertaald door Vera v. Dijk

De Hogar de la Madre

Brief van de stichter

Beste vrienden,

Vele van jullie, die deze paar zinnen lezen, zijn reeds bekend met het werk van de "Hogar de la Madre" (Huis van de Moeder) Moeder van alle mensen, Moeder van de jeugd; sommigen van jullie weten er misschien nog maar weinig van, terwijl anderen het geheel niet kennen. Sta mij toe ons even voor te stellen:

De Hogar de la Madre is het geschenk dat onze Heer wenst te geven aan Zijn Moeder en waarvoor Hij ons allemaal heeft uitgenodigd. De Heer heeft ons door de H. Geest in de richting van Onze Moeder gevoerd: verscheidene malen kwam Zij ons zelf bezoeken.

De oprichting van de Hogar is geïnspireerd door Maria, waar zij wordt vereerd als Maria van de Berg Carmel. De Hogar heeft als doelstelling de heiliging van haar leden door het vervullen van de drie missies:

- de verdediging van de Eucharistie
- de verdediging van de verering tot Maria, speciaal waar het voorrecht van Haar Maagdelijkheid betreft.
- de Jeugd naar Christus leiden.

De missies staan in dienst van de Kerk en de hele mensheid.

Aan allen die deze uitleg over de *Hogar de la Madre* gaan lezen, doe ik een oproep: Wanneer u zich geïnspireerd voelt om dit werk, waarvan wij geloven dat het tot meerdere eer en glorie van God is, te volbrengen, op wat voor manier dan ook (offers, gebeden, werk of financiële ondersteuning) aarzel dan niet: "Wanneer u vandaag de stem van de Heer hoort, sluit uw hart niet".

Wij hebben de overtuiging dat dit een groot werk is, hoewel het nu nog in de kinderschoenen staat!

Met deze paar woorden nodig ik u allen uit om met ons mee te gaan en te werken voor de Glorie van de Heer en van Onze Moeder, voor het van de Kerk en van de mensheid, die zo'n behoefte heeft aan christelijke normen en waarden.

Met genegenheid zegen ik u al diegenen die u in de Heer liefheeft.

Rafael Alonso Reymundo, pr.

Het kindertijdschrift van de Hogar in het Nederlands

Voor de 1e maal is het kindertijd - schrift van de Hogar de la Madre voor kinderen van 7 tot 13 jaar in het Nederlands vertaald. Volgens vrienden uit het onderwijs is het een goed tijdschrift. Of vele moderne katholieke ouders dit tijdschrift kunnen waarderen is een 2e. Het is in ieder geval puur katholiek. Het leert de kinderen God boven alles te beminnen. Hem in hun leven centraal te stellen. Het is een kleurrijk tijdschrift met veel tekeningen., welke de indruk wekt dat het alleen bestemd is voor kinderen tot 9 jaar.

Wil U gratis ter kennismaking dit eerste nummer ontvangen, schrijft U dan naar:

**Stichting Garabandal Centrum Nederland. Postbus 271
2280 AG Rijswijk**

**Email: maryann@garabandal.nl Telefoon: 0252.214191 of
06-20445819**

Aan de hand van het aantal geïnteresseerden zal bekeken worden of het een haalbare kaart is dit kinderblad wat om de 2 maanden verschijnt, in katholiek Nederland te verspreiden. Gratis, of met een jaarabonnement van 17,95 Euro
Op het zelfde adres kunt u een kennismaking folder bestellen:

Internet site: <http://www.homeofthemothers.org/>

LEVE CHRISTUS IN HET H. SACRAMENT